

הבריות אפלו גויים, ולא יקנא על שום דבר כי בכלל ימינו עלי הארץ, וישנא וניחבל כל עניini העולם הזה, ופת במלח מאכל וכור נאבות י. ז, ולא מחרד שום דבר מהלי העולם הזה, ותברוח בכל פחד מן השורה הקוברת בעלה ראה פסחים פן, ולא חנלה צדקותיך כי תאבר שכוך בעולם הבא וגם יענישוך בגיהנום.

ב. מדות האסורים, והן: לשון קרע ורכילות, והלבנה פנים, וכינוי שם רע לחברו, וליצנות, והשקר, חנפה, ורמיה, שיחה בטלה, ספור גנות חברו, מתחבר בקהלון חברו, משלם מיניהם בין אחיהם, נהנה בקבוד תורה, הסתכלות בערות.

ג. במצוות לא-תעשה, בהחותיות שיש בהם כרתות ומיתה בידיהם וmittah בית דין; וחילול השם קשה מפלים, וכחיב [במדבר ל, כ]: "והייתם נקיים מה' ומישראל"; ובפרט מעוז נקה, אפלו בכל מיני קרוב כלל; ושמירת השבת בכל פרטיה, יותר מכל המצוות; נקור הבשר בתכלית, מכל שהוא של חלב ודם. ומכל מיני קרי, אפלו באנס; לא ישפטษ בשמות הקדש כלל, "ירא שפטש בתגא, חלפ'" נאבות א. יט; ומבהה תלמיד-חכם, כי נקרה אפיקורוס [סנהדרין צט]; ומכל מיני מסירות ומלשינות לגויים. ואחריהם הלאים הכהנים, כמו שבועה להשי' ואפלוי באהמת, או שבועת שוא, וכל מיני שבועה; וכל מיני מאכלות אסורות.

ד. בקיים מצוות עשה: ציצית; תפlein; קריאת-שם עפעמים בכל יום; קבוע שבת בכל הפרטים; למול רבנן; גמלות חסדים וקבע חולין ובקנשת אורחים ובאהת שלום; תפלה שמונה-עשרה בתכילת-הכונה ובשמחה; מזכי לחייב; משאיומתן באמונה; צדקה, ולא עולב, ויהיה שם אפלו בעת צרותיו, ויאחיב את כל

השער החמישי

בבואר מדרגת החסיד בדורך קארה, כדי שייחי נגד פני האדם פheid

והיא מבאר הקרים אשר הם מצוים תמיד וצריכים זהירות גroleה, וגם הם דקרים שהם יותר חמורים מכל השאר, כפי אשר ברותי מפניי אמרנו גם רבותינו זיל במלמוד ובמדרשים ובמפעצת יראת חטא *) ופרקיו דורך-ארץ ובספר הזהר.

בבר נתבאר בשערים שקדמו לנו כי שלוש מדרגות הן: **הראשונה** — בקנין המdot הטובות בנפש היסודית בطبع גמור.

השנייה — בסור מרע: ש"ה מצוות לא-תעשה, בנפש השכלית.

השלישית — בקיום רמ"ח מצוות עשה, הנקרא עשה טוב'.

והנה עוד יש מדרגה אמצעית, שהיא קניין המdot וגם הם קרובים אל מצוות לא-תעשה דרך אסמכתא ומדברין-קבלה שהוא מהנכאים והפטוכים.

א. עניין המdot היותר-ענקנות ויתר-חמורות והמנעות דבקות האדם עם הש"י: האגורה, הטעס, הקפנות, והעצבות, השנאה, הנטה, הפטאה בתענוגים, החרדה, השורה והקבוד, והראות מעשיו הטובים לבני-אדם. והפקם הם: השפלות עד קצה האתרון, ולא יכעס כלל אפלוי על בניו ביתו, ולא יקפיד כלל, ויהיה נעלם מן הכל ובלב, ויהיה שם אפלו בעת צרותיו, ויאחיב את כל

* כך נקראו שבעת הפרקים הראשונים של מס' דורך-ארץ.